

Cuprins

<i>Nu e frumos să spui „chiloți“</i>	7
<i>Dacă ți se pare prea mare, înseamnă că nu-l meriți</i>	63
<i>Odată ce i-ai pus, sunt naturali</i>	152
<i>Mami bea fiindcă eu plâng</i>	194
<i>Numai ifose și zâmbete cuceritoare</i>	217
<i>Pune-l la America de Sud</i>	256
<i>Prietenoasă înseamnă de fapt singură și disperată</i>	275
<i>Trei bărbați nu fac din tine o femeie fatală</i>	318
<i>Relația perfectă momentan</i>	349
<i>Fie ca sânii ăia mari și obraznici să-i dea dureri de spate la treizeci de ani</i>	372
<i>Ar fi greșos dacă n-ar fi atât de drăguț</i>	403
<i>Mulțumiri</i>	425

Emmy văzu surprinsă că era mult mai slab decât arăta îmbrăcat. S-ar putea spune chiar slăbănog, dar Emmy preferă să-l considere suplu. Avea abdomenul absolut plat și un piept nedevoltat, dar era totuși atrăgător, genul John Meyer. Deprimat și temperamental. Poate chiar sexy dacă faci abstracție de cămașa cu nasturi și mâneci scurte.

Leigh spunea ceva despre Hamptons și un scriitor nou, dar Emmy nu mai era atentă. Era conștientă că tipul asculta ce vorbește, așa că zise:

— Leigh, cred că am să intru. Pot să te sun eu peste câteva minute de sus?

— Eu o să mă culc, așa că hai s-o lăsăm pe mâine. Russell e...

— E bine așa, scumpo. Somn ușor.

Emmy închise telefonul înainte ca Leigh să-i răspundă.

Tipul îi zâmbi – un zâmbet frumos, se gândi ea, deși nu cine știe ce – și intră în piscină pășind pe prima treaptă. Se lăsă repede în apă, părând că nu ia în seamă apa fierbinte și spuse:

— Auu. Ți-e dor de prietenul tău?

Ea simți că se îmbujorează și nu-i plăcu deloc.

— Nu, ăă, nu era prietenul meu. Nu am prieten. Era prietena mea Leigh. De la New York.

El zâmbi, iar ei îi veni să-l omoare, apoi să se omoare și pe ea. De ce vorbea întotdeauna așa? Ce-l interesa pe el cine era la telefon, unde avea ea să doarmă, dacă avea sau nu un prieten? Știa că spusese deja prea multe, dar el chiar trebuia să râdă de ea?

— Ah, am priceput. Ce mai face Leigh din New York?

Emmy nu-și dădea seama dacă el glumea sau vorbea serios și lucrul ăsta i se păru enervant.

— Leigh din New York face foarte bine, zise ea pe un ton mai ironic decât ar fi vrut.

Apoi, în timp ce își bălăcea picioarele în apa caldă și îl privea pe băiatul ăsta care se uita la ea, brusc simți că nu-i mai pasă ce crede el.

— Are o săptămână încărcată la serviciu și nu pare să se bucure prea tare de apropiata ei căsătorie așa cum cred că ar trebui. Ceea ce e cam ciudat fiindcă logodnicul ei e un tip fantastic. Tocmai îmi spunea că o altă prietenă de-a noastră s-a îndrăgostit până peste cap de un regizor renumit – dar nu, nu-ți spun cum îl cheamă, fiindcă sunt o persoană discretă – și e genul de lucru care nu-i stă în fire pentru că Adriana nu se atașează de bărbați, îi colecționează. Și, moț peste toate lucrurile pe care le-am auzit în seara asta, tocmai am aflat că sora mea – sora mea *mai mică* – va avea un copil.

— Se pare că tu și Leigh din New York ați avut să vă spuneți o mulțime de lucruri, zise el amuzat, dar nu surprins.

— Poate ai și tu să-mi spui ceva extrem de personal sau neobișnuit? întrebă Emmy.

El ridică din umeri și dădu din mâini într-un fel care voia să spună „nu e decât ceea ce se vede“.

— Nu prea.

— Oh, păi e nemaipomenit, spuse Emmy.

Măgarule, se gândi ea. Nu ea a intrat în spațiul personal al altcuiva, nu ea a întrerupt o conversație telefonică și nu ea a deschis discuția, nu? Emmy își scoase picioarele din apă și se pregăti să se ridice în picioare.

— Bine, bine. Mă cheamă George. Sunt la drept, la UM. Tipul cu care jucam table e vărul meu primar, dar mi-e aproape ca un frate. Tocmai îmi spunea că prietena lui are o infecție cu clamidia... și nu e de la el. Ia să vedem, ce altceva aș putea să-ți mai spun? Am intrat la UM pentru că tata a tras niște sfori și acum nu pierde niciodată ocazia să-mi amintească de chestia asta. Și probabil cea mai mare tâmpenie pe care am făcut-o vreodată este că m-am căsătorit în Vegas într-o noapte când eram foarte, foarte beat.

Așa mai mergea! Nu era ca Paul la capitolul inteligență, dar era categoric foarte simpatic. Emmy începu să râdă.

— Ca Britney, zise ea.

— Exact ca Britney, până am anulat-o. Deși la mine s-ar zice că a fost mai rău, deoarece o cunoscusem pe fata aia doar cu o seară mai înainte.

— Excelent! Emmy bătu din palme și își vârî picioarele înapoi în apă. Ia spune-mi, George, ce părere ai despre...

Se opri în mijlocul propoziției și, cu gura căscată de uimire, se holbă la George care parcă se materializase chiar în fața ei. Înainte ca ea să mai apuce să gândească sau să zică ceva, el se strecură între picioarele ei, își sprijini genunchii de marginea bazinului și o sărută. Prea surprinsă ca să facă altceva, Emmy îi răspunse la sărut. Instantaneu simți că o străbate acel fior de emoție pe care nu-l mai simțise de mult, același pe care îl simțea la început când era cu Duncan, dar pe care nu l-a mai simțit după primul an. Nu-l simțise nici cu australianul pe care

l-a cunoscut în Curaçao – o experiență absolut minunată dacă se poate numi așa, dar în acel moment nu reușiseră să se piardă într-atât încât să oprească acel neîntrerupt monolog interior. Aici, cu George, ca prin farmec, nu se mai gândea la nimic, cu o singură excepție: știa vag, într-un colțișor ascuns al minții ei, că nu mai fusese sărutată așa niciodată.

Săruturile delicate au durat doar câteva minute, suficient ca Emmy să se piardă cu totul, apoi George o cuprinse cu brațele, își apăsă pieptul gol pe al ei încă acoperit de tricou și îi apucă buza de jos cu dinții. Își îngropă fața lângă gâtul ei și o clipă – doar o clipă – Emmy își reveni și își zise *Dumnezeule, e exact ca în cărțile alea siropoase*. Dar în secunda următoare își dădu capul pe spate de plăcere, orice reținere se topi în aer și practic îl implora s-o sărute pe gât și pe umeri, acolo unde pielea e mai sensibilă. Îl încolăci cu picioarele și își trecu degetele prin părul lui în timp ce el respira precipitat, apoi, pe neașteptate, George o ridică de pe ciment, o trase cu totul aproape de el și se lăsară amândoi în apă.

Asta, în sfârșit, a reușit s-o trezească pe Emmy din starea ei de reverie.

— George! Oh, Doamne, sunt îmbrăcată. Ce faci?

În loc să-i răspundă, el își apăsă buzele peste ale ei. Ea continuă să protesteze până când el îi apucă din nou buza de jos cu dinții. Moliciunea buzelor lui, aburii care se ridicau și senzația unică a apei calde care îi pătrunsese prin haine o făceau pe Emmy să simtă că se topește. Că plutește. Tocmai de aceea când a observat că George îi scoate tricoul ud – se îngreunase de ud

ce era – nici nu s-a gândit prea mult. În seara asta, ca întotdeauna, nu purta sutien, singurul avantaj al faptului că nu prea avea sâni, și amândoi simțiră imediat atingerea plăcută a pielii; și chiar momentul acesta de contact intens o făcu pe Emmy să se întrebe cum de nu mai simțise așa ceva până atunci. Dacă n-ar fi fost atât de înnebunitor, ea s-ar fi simțit umilită că are treizeci de ani și nu înțelege ce e cu toată agitația asta. Nu că ar fi fost altfel decât absolut plăcut cu cei trei foști prieteni ai ei, dar *acum*? Cine avea nevoie de ceva plăcut când exista așa ceva?

Din acel moment, George încetă să mai existe ca o ființă oarecare sau ca o persoană pur și simplu. Nu mai era studentul la drept sau tipul care juca table sau străinul pe care îl întâlnise cu câteva minute mai devreme; era doar trupul pe care ea îl dorea cu disperare lângă ea. I se păru cel mai firesc lucru din lume când el îi scoase pantalonii și tanga din bumbac, lăsându-le să plutească pe apă și apoi, în timp ce cu o mână îi sprijinea capul de buzele lui, cu cealaltă își scoase și el șortul. O ridică din apă ținând-o de spate și așezând-o ușor pe ciment. Suprafața și aerul rece se simțeau plăcut în căldura aceea. Emmy uită cu desăvârșire că era complet goală în prezența unui străin și în văzul naiba știe câtor vecini; nu se îngrijoră nici o clipă de cum arăta în zona inghinală (aproape acceptabil), de cum se îmbujora când era excitată (culoarea vinului roșu) sau de cât de plăți i se vedeau sâni când stătea pe spate (foarte). Nu se gândea la absolut nimic, doar la cât de mult îl dorea pe el și, simțindu-l lipit de coapsele ei, se străduia în fel și chip să-l aducă mai aproape de

ea, dar lui părea că-i face plăcere s-o tachineze. Abia după îndelungate mângâieri, sărutări și îmbrățișări care păreau că nu se mai termină, apărură și un prezervativ din buzunarul șortului lui și George o pătrunse, iar Emmy știu în momentul acela, că nu mai putea să trăiască altfel.